

୧୪ ମାର୍ଚ୍ଚ ୨୦୨୪ ଖୁଡ଼ିବା ଜୁମାର ସାରାଂଶ
ସ୍କ୍ଵାନ - ମସଜିଦ, ମୁବାରକ, ଇସ୍ଲାମାବାଦ, ଟିଲଫୋର୍ଡ

ପବିତ୍ର ରମଜାନ ମାସର ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ଓ ବୈଭବ | ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ୍‌ସଙ୍କ ମହତବାଣୀର ଆଲୋକରେ ଧର୍ମପରାୟଣ ହେବାର ତଡ଼ିଆନ ପୂର୍ଣ୍ଣ ବର୍ଣ୍ଣନା ।

ଅଗହଦୁ ଅଲକା ଇଲାହା । ଇଲକ୍ଷ୍ମୀରୁ ପ୍ରହଦହୁ ଲାଗରିକା ଲହୁ ପ୍ରଥମହଦୁ ଅନ୍ନା ମୁହମ୍ମଦନ୍ ଅବଦୁହୁ ପ୍ରରସୁଲୁହୁ ଅନ୍ନାବାଦ୍
ଫତକୁବିଲ୍ଲା ହିମିନଶ୍ଵରୀତା ନିରରଜିମ୍ । ବିସମିଲ୍ଲା ହିରରହେମା ନିରରହିମ୍ । ଅଳହମଦୁ ଲିଲ୍ଲାହି ରବବିଲ୍ ଆଲମିନ୍ ଅରରହମା
ନିରରହିମ୍ । ମାଲିକି ସ୍ଥାମିଦିନ୍ । ଉଷ୍ଣାକା ନାବୁଦୁ ଓ ଉଷ୍ଣାକା ନସ୍ତତିନ୍ । ଉଦ୍‌ଦିନସ୍ତ ସିରାତଲ୍ ମୁସତକିମ୍ ସିରାତଲ୍
ଲଜିନା ଅନୁମତା ଅଲୋହିମ୍ ଗେରିଲ୍ ମଗପୁରି ଆଲୋହିମ୍ ପ୍ରଲକ୍ଷାଲକିନ୍ ।

ଡଶହୁଦ, ତଉଜ୍ ଓ ସୁରାଗ ପାତିହାର ଆବୃତ୍ତି କରିବା ପରେ ପ୍ରିୟ ହଙ୍କୁର ଅନ୍ତର୍ଗ୍ରହ ସୁରାଗ ବକରାଗେ
ଆୟତ ସଂଖ୍ୟା ୧୮୪ ଓ ୧୮୫ର ଆବୃତ୍ତି କଲେ,

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ
إِيمَانًا مَعْدُودٍ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ آيَاتِ أُخْرَى وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ
فِي دِيَةٍ طَعَامٌ مِسْكِينٌ فَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ وَأَنْ تَصُومُوا خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

ଅର୍ଥାତ୍ ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ରୋଜା ରଖିବା ସେହିପରି ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଛି ଯେପରି ତୁମମାନଙ୍କ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଥିଲା । ଫଳରେ ତୁମେମାନ ଆଧାମ୍ବିକ ଓ ନୌତିକ ଦୁର୍ବଳତାଜନିତ ତୁଟିରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବ । ସୁତରାଂ ତୁମେମାନେ ରୋଜା ରଖ କେତେକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଦିନରେ ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ପାଡ଼ିତ ଥାଏ ଅବା ଯାତ୍ରା କରୁଥାଏ ତେବେ ତାହାକୁ ଅନ୍ୟ ଦିନମାନଙ୍କରେ ସେହି ସଂଖ୍ୟା ପୂରଣ କରିବାକୁ ହେବ । ଯେଉଁମାନେ ଏହାର (କ୍ଷତିପୂରଣ ଦେବାର) ସାମର୍ଥ୍ୟ ରଖୁଥାନ୍ତି ସେମାନେ ଜଣେ ଦରିଦ୍ର ଲୋକଙ୍କୁ ଖାଇବାକୁ ଦେବା ବିଧେୟ । ଯେଉଁବ୍ୟକ୍ତି ସମ୍ମୂର୍ଖ ଆଜ୍ଞାପାଳନ କରି କୌଣସି ପୁଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ ଏହା ତା' ପକ୍ଷରେ ଉକ୍ତକୁ ହେବ । ଯଦି ତୁମେ ଜାଣିଥାଅ ତେବେ ଏହି ରୋଜା ରଖିବା ତୁମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଉକ୍ତକୁ ହେବ ।

ଅଲ୍ଲୁଟାଳାଙ୍କ କୃପାରୁ ପବିତ୍ର ରମଜାନ ମାସ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଯାଇଛି । ଆମ ପ୍ରିୟ ମୁନିବ ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ
ମୁସ୍ତଫା^{ସଖ} କହିଲେ; ଏହା ଥିଲି ମହାନ ଓ କଲ୍ୟାଣମଧ୍ୟ ମାସ । ଏହି ମାସରେ ଅଲ୍ଲୁଟାଳା ନିଜ ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ନିଜ
ଅନୁକଳ୍ପା ପ୍ରଦାନ କରିବା ସକାଶେ ଅତିଶ୍ୟ ଦୟାକୁ ହୋଇଯାନ୍ତି । ସାଧାରଣ ଦିନମାନଙ୍କରେ ତ ଅଲ୍ଲୁଟାଳା ନିଜ
ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ଏତେ (ପ୍ରତୁର ପରିମାଣରେ) ପ୍ରଦାନ କରିଥାନ୍ତି ଯାହାର ଆମେ କଲନା ମଧ୍ୟ କରିପାରିବା ନାହିଁ ।
ଆଉ ଏହି ମାସରେ ଶୌତାନକୁ ବିଶେଷ ରୂପେ କବଳିତ କରି ତାହା କବଳରୁ (ଭକ୍ତ) ମୁକ୍ତ ଲାଭ କରିବାର ସେ
ବ୍ୟବସ୍ଥା କରି ଦେଇଥାନ୍ତି । ଯାହାର ଉଦାହରଣ ଦେବା ପାଇଁ ଆମ ନିକଟରେ ଶବ୍ଦ ନାହିଁ । ବିଗତ ଦିନରେ
ଆମମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉପାସନାରେ ଯେଉଁ ଦୁର୍ବଳତା ସାଧୁତ ହୋଇଛି ତାହାକୁ ଏହି ମାସରେ ଉଚଣ୍ଠ କରିବାର
(ପତ୍ର) ବ୍ୟବସ୍ଥା କରି ଦେଇଛନ୍ତି ।

ପବିତ୍ର ରମଜାନ ମାସରେ ମସଜିଦମଙ୍କରେ (ବିଶେଷ) ଦରସର ବ୍ୟବସ୍ଥା ହୋଇଥାଏ । ଏହିପରି MTAରେ ମଧ୍ୟ ବିଭିନ୍ନ କାର୍ଯ୍ୟକୁମମାନ ପ୍ରସାରଣ କରାଯାଇଥାଏ । ସେଥିରୁ ଉପକୃତ ହେବା ଉଚିତ୍ ଏବଂ

ଅଲ୍ଲୁଧତାଳାଙ୍କର ସାନିଧ ଲାଭ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ଉଚିତ । ପୁନଶ୍ଚ ସେହି (ଆଧାମ୍ବିକ) ପରିବେଶକୁ ନିଜ ଜୀବନର ଚିରଶ୍ଵାୟ । ଅଂଶ କରିନେବା ଉଚିତ । ଯଦ୍ବାରା ଆମେ ଅଲ୍ଲୁଧତାଳାଙ୍କ ଦୟା ଓ କୃପାର ସର୍ବକାଳିନ ଅଧ୍ୟକାରୀ ହୋପାରିବା । ପୌଗମ୍ବର ମୁହଁନ୍ଦ ମୁଷ୍ଟପା^{୩.୪} କହିଲେ; ଅଲ୍ଲୁଧତାଳାଙ୍କ ନିଜ ଉକ୍ତର ଏହି ମାର୍ଗ ଆଡ଼କୁ ଆସିବାରେ ଏପରି ଆନନ୍ଦ ଲାଭ ହୋଇଥାଏ ଯେପରି ଜଣେ ଜନନୀକୁ ତାହାର ହଜି ଯାଇଥିବା ଛୁଆ ମିଳିଗଲେ, ହୋଇଥାଏ । ବରଂ ତା'ଠାରୁ ଅଧୁକ ଆନନ୍ଦ ଲାଭ ହୋଇଥାଏ । ଯେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲୁଧତାଳା ନିଜ ଉକ୍ତ ଉପରେ ପ୍ରସନ୍ନିତ ହୋଇଥାନ୍ତି ସେତେବେଳେ ତାହାକୁ ଏତେ (ଅଜସ୍ର) ପ୍ରଦାନ କରିଥାନ୍ତି କି ଯାହାର ସେ ଗଣନା କରିପାରି ନଥାଏ । ସୁତରା^୧ ଏହା ଆମର ସୌଭାଗ୍ୟ ହେବ ଯଦି ଆମେମାନେ ରମଜାନର ଏହି ଆଧାମ୍ବିକ ପରିବେଶରୁ ଉପକୃତ ହେବା ।

ସୁରେ ବକରାଇର ଉପରୋକ୍ତ ଆୟତରେ ଅଲ୍ଲୁଧତାଳା ଯେଉଁସ୍ତଳେ ଧର୍ମପରାୟଣ ହୋଇ ନିଜ ଆଦେଶ ପାଳନ କରିବାକୁ କହିଛନ୍ତି, ସେହିସ୍ତଳେ କେତେକ ଅନ୍ୟ ଆଦେଶର ମଧ୍ୟ ଚର୍ଚା କରିଛନ୍ତି । ରୋଜାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଧର୍ମପରାୟଣ ମାର୍ଗରେ ପରିଚାଳିତ ହେବା । ଧନିକ ବର୍ଣ୍ଣକୁ ଆବଶ୍ୟକ ଯେ, ନିଜ ଆଖପାଖରେ ବସବାସ କରୁଥିବା ଅଭାବିମାନଙ୍କର ବିଶେଷ ରୂପେ ଝୁଆଳ ରଖିବା ଉଚିତ । ଇପ୍ତାର (ରୋଜା ଖୋଲିବା) ପାଇଁ ଆମନ୍ତଣ କରି ଯେଉଁ ବଡ଼ ବଡ଼ ଜନସମାବେଶର ଆୟାଜନ କରୁଛନ୍ତି, ତାହାର ତ ଏମିତି ମଧ୍ୟ ମୁଁ ସମର୍ଥନ କରି ନଥାଏ । ଏସବୁ ଲୋକ ଦେଖାଣିଆ କାର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ କୁପ୍ରଥା ଯାହାକି ଆମ ସମାଜରେ ପ୍ରଭାବ ବିଷ୍ଟାର କରିଚାଲିଛି । ରମଜାନ ମାସରେ ତ ପବିତ୍ର କୁରଆନର ପାଠ କରିବା, ଅନ୍ୟ ପଢ଼ାଇବା, ତିଳାଓଡ଼ି ଶୁଣିବା, ଉପାସନା ଓ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ମହିମା ଗାନ କରିବା ପ୍ରତି ମନଯୋଗ କରାଯାଇଥାଏ । ଆଉ ରୋଜା ଅପକର୍ମ ଓ ପାପରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା ନିମନ୍ତେ ତ୍ରାଳ (ସଦୃଶ) କିନ୍ତୁ ତ୍ରାଳକୁ ବ୍ୟବହାର କରିବାର ବିଦ୍ୟା ମଧ୍ୟ ଜଣାଥିବା ଉଚିତ । ନଚେତ୍ ଶୈତାନ ତ ପ୍ରତିମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ମନୁଷ୍ୟର ମତିତ୍ରକ୍ଷ କରିବାକୁ ପ୍ରୟୋଗରତ । ଉପାସନା ଓ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ମହିମାଗାନ କରିବାର ଦୁର୍ଗ ଆମମାନଙ୍କ ଶୈତାନର ଆକ୍ରମଣରୁ ରକ୍ଷା କରିବ । ଶୈତାନକୁ ସାଧାରଣ ମନେକରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । କାରଣ ସେ ଅତି ଦୃଢ଼ ଉକ୍ତିରେ ଚ୍ୟାଲେଞ୍ଜୀ କରିଥିଲା ଯେ, ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଉକ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧ୍ୟକାଂଶ ମୋ ଦ୍ୱାରା ଭ୍ରମିତ ହୋଇ ମୋର ଅନୁଗାମୀ ହୋଇଯିବେ । ଅତଃ ଆମେମାନେ ପବିତ୍ର ରମଜାନ ମାସରେ ତାହାର ପ୍ରତିଦ୍ୱାନ୍ତିତା କରିବା ଏବଂ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆରାଧନା ଓ କୁରଆନର ଆଦେଶ ପାଳନ କରିବା ଅସ୍ତ୍ର ମାଧ୍ୟମରେ ଶୈତାନର ସର୍ବଦା ମୁକାବିଲା କରିଚାଲିବା ।

ରୋଜାର ବାସ୍ତବତା ବର୍ଣ୍ଣନା କରି ଯୁଗାବତାର ହଜରତ ମସିହ ମନ୍ତ୍ରଦ୍ୱାରା କୁହୁନ୍ତି; ଲୋକମାନେ ରୋଜାର ବାସ୍ତବତାରୁ ଅଞ୍ଚାତ । ରୋଜା ଏତିକି ନୁହେଁ କି ଏଥରେ ଜଣେ ଅଖୁଆ ଅପିଆ ରହିଥାଏ ବରଂ ତାହାର ଗୋଟିଏ ବାସ୍ତବତା ଓ ପ୍ରଭାବ ରହିଛି । ଯାହାକି ଅଭିଜ୍ଞତାରୁ ଝାତ (ଉନ୍ନୋଚିତ) ହୋଇଥାଏ । ମନୁଷ୍ୟ ସ୍ଵଭାବରେ ଏହା ବିଦ୍ୟମାନ କି ଯେପରି ସ୍ଵର୍ଗ ଖାଦ୍ୟ ସେବନ କରିଥାଏ ସେହିପରି (ତାହାର) ଆମ୍ବଶୁଦ୍ଧ ହୋଇଥାଏ । ଆଉ ଅଲୋକିକ ସାମର୍ଥ୍ୟରେ ଅଭିବୃଦ୍ଧି ଘଟିଥାଏ । ଏତଦ୍ୱାରା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଆହାର କମ କର ଏବଂ ଅନ୍ୟଟିକୁ ବଡ଼ାଥ । ମନୁଷ୍ୟକୁ ଆବଶ୍ୟକ କି ଅଲ୍ଲୁଧଙ୍କ ଗୁଣଗାନ କରିବାରେ ମର୍ଗ ହୋଇଯାଉ । ଯଦ୍ବାରା ବର୍ଜନ ଓ ବୈରାଗୀ (ଭାବ) ହାସଲ ହେବ । ସୁତରା^୧ ରମଜାନ ମାସରେ ପବିତ୍ର କୁରଆନର ଆବୃତ୍ତି କରିବା ତାହାକୁ ହୃଦୟଙ୍ଗମ କରିବା, ଉପାସନା ଓ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଜପ କରିବା ମଧ୍ୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଜରୁରୀ । ଯେପରି ଅନ୍ତରାମାରୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରଶଂସା ଗାନ କରିଥାଏ, ଏଥୁସକାଶେ ହଜରତ ମସିହ ମନ୍ତ୍ରଦ୍ୱାରା ଅନ୍ତରାମାରୁ ପାଇଁ ଆଲା ମୁହଁନ୍ଦିତ ଓଆଳି ମୁହଁନ୍ଦିତ । ଏହା ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଦୁଆ । ଦୁଆ ସ୍ବାକୃତି ଲାଭ କରିବା ନିମନ୍ତେ ନବୀଶ୍ରେଷ୍ଠ ହଜରତ ମୁହଁନ୍ଦ ମୁଷ୍ଟପା^{୩.୫} ମାଧ୍ୟମ ଅବଶ୍ୟ ଲୋଡ଼ା । ଏହା ଅଲ୍ଲୁଧତାଳାଙ୍କର ଆଦେଶ ।

ପବିତ୍ର କୁରଆନରେ ଅଲ୍ୟୁସନାଳା ବାରମ୍ବାର ଧର୍ମପରାୟଣତାର ମାର୍ଗରେ ପରିଚାଳିତ ହେବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି । ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ୍‌ଅସ୍ ମଧ୍ୟ ଯେକୌଣସି ଜନସମାଗମରେ ଯୋଗ ଦେଉଥିଲେ ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଆଲୋକପାତ କରୁଥିଲେ । ଆପଣ ଅସ୍କର ଏକ ଉର୍ଦ୍ଦୁ କବିତା ରଚନା କଲେ, “ହର ଏକ ନେକି କି ଜଡ଼ ଯେ ଜତତେକା ହେବି” ସେଥିଥାନେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ପଦଟି ପରମବ୍ରହ୍ମ ଦୈବିବାଣୀ କଲେ “ଅଗର ଯେ ଜଡ଼ ରହି ତୋ ସବ କୁଛ ରହା ହେବି” । ସୁତରାଂ ଧର୍ମନିଷ୍ଠତା ହିଁ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ପସନ୍ଦ । କାରଣ ଏହା (ମନୁଷ୍ୟକୁ) ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାରର ସତ୍ୟ ଓ ପୁଣ୍ୟକର୍ମ ଆଡ଼କୁ ଘେନି ନେଇଯାଏ । ଧର୍ମନିଷ୍ଠତା ସାଂସାରିକ କାମନାରୁ ପବିତ୍ର କରିଥାଏ ତେଣୁ ଧର୍ମପରାୟଣତା ଲାଭ କରିବା ସକାଶେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଶ୍ୱାସକାରୀର ପ୍ରାଥମିକ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ହେବା ଉଚିତ ।

ସେହି ଆୟତ ମଧ୍ୟରୁ ଦ୍ଵିତୀୟ ଆୟତରେ ରୋଜା ରଖିବା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ କେତେକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ରହିଛି । ଯେପରିକି ଅଲ୍ୟୁସନାଳା କହିଲେ; କେତେକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଦିନରେ ଉପବାସ ରଖିବା ପାଇଁ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପରେ ଅବ୍ୟାହତି (ଛାଡ଼ି) ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି । ସୁତରାଂ ଯେ ରୋଗରେ ପାଢ଼ିତ ଥାଏ ଅବା ଯାତ୍ରା କରୁଥାଏ ସେ ନିଜ ଉପରେ ଅଯଥା ଅତ୍ୟାବାର ନକରୁ ଏବଂ ସ୍ବାସ୍ଥ୍ୟ ଲାଭ କରିବା ଅନ୍ତେ ଅଥବା ଯାତ୍ରା ସମାପ୍ତ ହେବାରେ ସଂଖ୍ୟା (ବାଦ୍ ପଡ଼ିଯାଇଥିବା ରୋଜା) ପୂରଣ କରିବାକୁ ହେବ । ଅର୍ଥାତ ରହିଯାଇଥିବା ରୋଜାଗୁଡ଼ିକୁ ପୂରଣ କର । ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ (ରୋଜା) ପୂରଣ କରିବା ଜରୁରୀ କିନ୍ତୁ ଅଯଥାରେ ନିଜ ଉପରେ ବୋଝ ଲଦିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ପୁନଃ ଫିଦ୍ସା ଦେବାର ଆଦେଶ ରହିଛି କିନ୍ତୁ ଏହା ସଭିଙ୍କ ପାଇଁ ନୁହେଁ ବରଂ ସାମର୍ଥ ରଖୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ସକାଶେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଯେ, ଏତଦ୍ ଦ୍ୱାରା ଦୋହରା ପୁଣ୍ୟ ଲାଭ ହୋଇଥାଏ । କାରଣ ଏହା ଅଧିକ ପୁଣ୍ୟ ଅର୍ଜନ ହୋଇଥାଏ । ପୁନଃ କ୍ଷୀରପାନ କରାଉଥିବା ମହିଳା ଅଥବା ଚିର ଅସୁସ୍ତ ଲୋକମାନେ ରହିଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ସାମର୍ଥ ଅନୁଯାୟୀ କ୍ଷତିପୂରଣ (ଫିଦ୍ସା) ଦେବାର ଆଦେଶ ଦେଲେ ଏବଂ କହିଲେ; ତୁମର ଫିଦ୍ସା ଦେବା ରୋଜା ରଖିବାର ପ୍ରତିବଦଳ । ଫିଦ୍ସା ଦ୍ୱାରା ଦରିଦ୍ର ଓ ଅସହାୟ ଲୋକମାନଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟ କରାଯାଇ ଥାଏ । ଯେପରିକି ଏହିସ୍ଥଳେ ଭକ୍ତଙ୍କ କର୍ତ୍ତବ୍ୟକୁ ଉପାସନାର ପଦମର୍ଯ୍ୟାଦା ପ୍ରଦାନ କରିଦେଲେ । ଏପରି ଅଟନ୍ତି ଇସଲାମର ପ୍ରଭୁ ଯେ ପରମ ଦୟାକୁ ଓ କୃପାକୁ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟଥା କିଛି ନୁହେଁ । ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ୍‌ଅସ୍ କୁହନ୍ତି; ଏକଦା ମୋ ମନରେ ଏକଥା ଉଦ୍ରେକ ହେଲା କି ଫିଦ୍ସା କାହିଁକି ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଛି ? ସେତେବେଳେ ଜ୍ଞାତ ହେଲା ଯେ, ସାମର୍ଥ୍ୟ ଲାଭ ହେବା ସକାଶେ । ଯଦ୍ବାରା ତାହାକୁ ରୋଜା ରଖିବା ପାଇଁ ସାମର୍ଥ୍ୟ ଲାଭ ହେବ । ଇଶ୍ୱର ତ ସକଳ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ସମର୍ଥ । ଯଦି ସେ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ତେବେ ଜଣେ ଯକ୍ଷା ରୋଗୀକୁ ମଧ୍ୟ ରୋଜା ରଖିବା ପାଇଁ ସାମର୍ଥ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରି ଦେଇଥାନ୍ତି । ସୁତରାଂ ଫିଦ୍ସା ଦେବାରେ ମୂଳ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଅସମର୍ଥକୁ ସାମର୍ଥ୍ୟ ଲାଭ ହେବ ଏବଂ ଏହା (କେବଳ) ପ୍ରଭୁଙ୍କ କୃପା ଦ୍ୱାରା ହାସଲ ହୋଇଥାଏ ।

ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ୍‌ଅସ୍ କୁହନ୍ତି; ପ୍ରକୃତ କଥା ଏହିକି ଯେ, ପବିତ୍ର କୁରଆନର ଅବ୍ୟାହତି (ଛାଡ଼ି)ରୁ ଉପକୃତ ହେବା ମଧ୍ୟ ଧର୍ମପରାୟଣତା । ଅଲ୍ୟୁସନାଳା ପାଢ଼ିତ ଏବଂ ଯାତ୍ରୀ ପାଇଁ ଅନ୍ୟ ସମୟରେ ରୋଜା ରଖିବାକୁ ଅନୁମତି ଓ ଅବସର ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି । ଏହି ଆଦେଶର ପାଳନ କରିବା ଉଚିତ । ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ପାଢ଼ିତ ଥାଏ ଅବା ଯାତ୍ରା କରିବା ଅବସ୍ଥାରେ ରୋଜା ରଖିବ ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଦେଶର ଶୋଳମଶୋଲା ଉଲଙ୍ଘନ କରିଥାନ୍ତି । ଦେଖ ମୁକ୍ତି ପ୍ରାୟ୍ୟ ପ୍ରଭୁଙ୍କ କୃପା ଉପରେ ନିର୍ଭରସୀଳ, ନା କି ନିଜ ଅମଳର ଶୌଯ୍ୟ (ଜୋର) ଦେଖାଇ କେହି ମୁକ୍ତି ପ୍ରାୟ୍ୟ କରିପାରିବ । ଯଦି କୌଣସି ପାଢ଼ିତ ବ୍ୟକ୍ତି ଏବଂ ଯାତ୍ରୀ ଉପବାସ କରନ୍ତି ତେବେ ସେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତଙ୍କ ଆଦେଶର ଅବମାନନାକାରୀ ବୋଲାଇବ । ତେଣୁ ଧର୍ମପରାୟଣତା ଏହିକି ଯେ, ଅଲ୍ୟୁସନାଳାଙ୍କର (ପୂର୍ଣ୍ଣ) ଆଜ୍ଞାକାରୀ ହୋଇଯାଅ ।

ଅଲ୍ଲୁହିତାଳା ଆମମାନଙ୍କୁ ଏହି ରମଜାନ ମାସରେ ନିଜ ପ୍ରୀତିଭାଜନ ଲାଭ କରିବା ମାର୍ଗରେ ପରିଚାଳିତ କରାଇ ଧର୍ମପରାୟଣ ହେବାକୁ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ । ଆମମାନଙ୍କୁ ନିଜ ଧର୍ମନିଷ୍ଠତାର ସ୍ତରକୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵଗାମୀ କରିବାକୁ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ । ଆମେ ସର୍ବଦା ଇସଲାମର ସୁଦ୍ଧର ଶିକ୍ଷାର ଅନୁକରଣ କରି ଏହି ରମଜାନ ମାସରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଅପାର କଲ୍ୟାଣର ଅଧିକାରୀ ହେଉ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନର ଉକ୍ତିଲା ସ୍ଥୂର୍ଯ୍ୟ ଆମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦୟା ଓ ଅନୁକଳାର ପସରା ଘେନି ଆସୁ । ଆମୋମାନେ ବାସ୍ତବରେ ରମଜାନର କଲ୍ୟାଣରୁ ଉପକୃତ ହେଉ । ଏହି ରମଜାନ ଆମମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲୁହିତାଳାଙ୍କର ଅଧିକ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ କରୁ । ଆମମାନଙ୍କ ଦୁଆ ସ୍ଥୀକାର ହେବାର ସ୍ତରରେ ଉପନୀତ ହେଉ ।

ସକଳ ଜଗତରେ ରହିଥିବା ଅହେମଦି ଜମାଅତର ଉନ୍ନତି ଓ ସମସ୍ତ ସମସ୍ତ୍ୟା ଦୂର ହେବା ନିମନ୍ତେ ଦୁଆ କରିବେ । ଅଲ୍ଲୁହିତାଳା ଆମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଶାସନିକ ଓ ଆମ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କର ଷଡ୍ଯୁମନ୍ତରୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରଖନ୍ତୁ । କଏଦୀମାନଙ୍କ କାରାମୁକ୍ତ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଦୁଆ କରିବେ । ଏହି ଦୁଆ କରିବେ କି ଆମୋମାନେ ଅଲ୍ଲୁହିତାଳାଙ୍କର ପଣତକୁ ଏପରି ଜାବୁଡ଼ି ଧରିବା ଯେ, କଦାପି ଆମର କୌଣସି ଦୋଷତ୍ତୁଟି ଯୋଗୁଁ ତାହା ଯେପରି ତିଲା ହୋଇ ନଯାଉ ଏବଂ ଅଲ୍ଲୁହିତାଳାଙ୍କ କୃପା ଓ ଅନୁକଳା ରୂପକ ବୃଷ୍ଟିପାତ ସର୍ବଦା ଆମମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଉଥାଉ । ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ସକାଶେ ମଧ୍ୟ ଦୁଆ କରିବେ । ଅଲ୍ଲୁହିତାଳା ସେମାନଙ୍କୁ ସଦବୁଦ୍ଧି ଓ ବିବେଚନାର ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ । ସେମାନେ ଆଗମନକାରୀ ପ୍ରତିଶୃତ ମସିହ ଓ ମେହଦୀଙ୍କ ଆନୁଗତ୍ୟ ସ୍ଥୀକାର କରନ୍ତୁ । ଯୁଦ୍ଧର କୁପ୍ରଭାରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା ନିମନ୍ତେ ମଧ୍ୟ ଦୁଆ କରିବେ । କ୍ଷମତା ହାସଲ କରିବା ନିମନ୍ତେ ମୁସଲମାନ ରାଷ୍ଟ୍ରମାନଙ୍କରେ ଯେଉଁ ଗୃହଯୁଦ୍ଧ ଚାଲିଛି ଯାହା ଫଳରେ ନିରୀହ ଓ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଜନସାଧାରଣ ଅନ୍ୟାୟର ଚକ୍ରରେ ପେସି ହେଉଛନ୍ତି ଅଲ୍ଲୁହିତାଳା ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ଦୟା କରନ୍ତୁ ଏବଂ ସେହି ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କ କବଳରୁ ତାଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରନ୍ତୁ ।

ବିଶ୍ୱର ଶୋଚନୀୟ ଅବସ୍ଥା ସାମାନ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ମଧ୍ୟ ଦୁଆ କରିବେ । ଅଲ୍ଲୁହିତାଳା ଯୁଦ୍ଧ ଓ ତାହାର ଭୟଙ୍କର ପରିଶାମରୁ (ଆମମାନଙ୍କୁ) ରକ୍ଷା କରନ୍ତୁ । କାରଣ ଯଦି (ବିଶ୍ୱ) ଯୁଦ୍ଧ ହୁଏ ତେବେ ଅହେମଦିମାନେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଭାବିତ ହେବେ । ଅଲ୍ଲୁହିତାଳା ଅହେମଦିମାନଙ୍କୁ ନିଜ ସୁରକ୍ଷା ବଳୟ ମଧ୍ୟରେ ରଖନ୍ତୁ । ସେଥିରୁ ବର୍ତ୍ତ ରହିବା ନିମନ୍ତେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅହେମଦିକୁ ନିଜ ଧର୍ମପରାୟଣତାର ସ୍ତର ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵଗାମୀ କରିବାକୁ ହେବ । ହଜରତ ମସିହ ମଭଦ୍ଦା ଆମମାନଙ୍କୁ ଏହା ହିଁ କରିବାକୁ ଉପଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି । ଅଲ୍ଲୁହିତାଳା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅହେମଦିକୁ ଏହାର ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ । ଏଠାକାର (ପ୍ରଶାସନିକ ଗତିବିଧି)ରୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତୀତ ହେଉଛି ଯେ, ସେମାନେ ଚର୍ତ୍ତୁପାର୍ଶ୍ଵରୁ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ଘେରିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଦୁଆ କରିବେ ଅଲ୍ଲୁହିତାଳା ଆମମାନଙ୍କୁ ଓ ବାକି ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ କୁଟନୀତି ଓ ଖଳ ପ୍ରବୃତ୍ତି ସୁରକ୍ଷିତ ରଖନ୍ତୁ ।

ଆଲ୍‌ହମଦୁ ଲିଲ୍‌ଲୁହି ନହମଦୁହୁ ଓ ନସତିନୁହୁ ଓ ନସତିରଫିରୁହୁ ଓ ନୁମିନୁ ବିହି ଓ ନତତ୍ୱକିଲୁ ଅଲୋଚିହି ଓ ନତତ୍ୱବିଲୁ ମିନ୍ ଶୁରୁରେ ଅନ୍ତୁସିନା ଓ ମିନ୍ ସରିସାତି ଆମାଲିନା ମଇଁ ସୁହଦିହିଲୁ ଫଳାମୁଦିଲୁ ଲହୁ ଓ ମଇଁ ସୁନ୍ଦରିଲହୁ ଫଳା ହାଦିସା ଲହୁ ଓ ନଶହଦୁ ଅଲ୍‌ଲା ଇଲାହା ଇଲିଲୁହୁ ଓ ନଶହଦୁ ଅନ୍ନା ମୁହମ୍ମଦନମ୍ ଅବଦୁହୁ ଓ ରସୁଲୁହୁ । ଇବାଦିଲୁହି ରହମକୁମୁଲୁହା ଇନ୍ଦ୍ରିଲିଲାହା ସ୍ଵାମୁରୁବିଲୁ ଅଦିଲେ ଓ ଲିଲିଲାହା ଉତ୍ତରାଜିଲ କୁରବା ଓ ସମନ୍ଦା ଅନିଲ ଫହଶାଇ ଓ ଲିଲିଲ ମୁନ୍ଦକରି ଓ ଲିଲିଲ ବଗଇ ସ୍ଵିତନ୍ଦ୍ରକୁମ୍ ଲଥିଲିଲକୁମ୍ ତଜକ୍ କରୁନ୍ ଉପକୁରୁଲୁହା ସ୍ଵିତକୁରୁକୁମ୍ ଓ ଦେହଦୁ ସ୍ଵିତକୁରୁଲୁହା ଅକବର ।

